

[Albrechtson]

rens beføjelser til at gribe ind, ville kommunalbestyrelser, hvor der er flertal for det civile synspunkt, jo helt kunne forhindre, at civilforsvaret på nogen måde blev sammenkædet med det militære forsvar, og så ville det kunne gøres helt civilt.

Derfor tror jeg i virkeligheden, at den vej, regeringen har peget på her, er noget af det rigtige. Men man går bare ikke langt nok ad den vej. Man skulle helt fratage indenrigsministeren beføjelserne, tror jeg i virkeligheden.

Så vil jeg slutte med at besvare det spørgsmål, som fru Hanne Thanning Jacobsen stillede. Hun stillede det godt nok til ministeren, men jeg vil prøve at give et foreløbigt svar; så kan vi jo se, om ministeren giver det samme svar. Jeg tror, ministeren vil gribe ind lige nøjagtigt i det øjeblik, hvor det kommunale selvstyre sikrer, at vi får et civilt civilforsvar.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg vil gerne takke ordførerne for deres bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er i sit grundlag udtryk for ønsket om at forenkle proceduren omkring civilforsvarsplanerne, som kommunerne skal udarbejde, og der ligger ikke – sagt meget kort – noget som helst udtryk for, at man derigennem tager opgaven mindre alvorligt. Det er et svar til hr. Henning Rasmussen, som spurgte til den sag.

Der var en række ting, som der blev stillet spørgsmål om, og som jeg vil være i stand til at svare udvalget på i forbindelse med det udvalgsarbejde, som jeg forudser. Jeg tror, at der derigennem også vil kunne gives en sådan baggrund, at Folketinget ved den endelige behandling af dette lovforslag med tillid vil kunne vedtage det.

Og så tror jeg, den forskel, der nødvendigvis må være mellem den skepsis fra forskellige sider, der blev repræsenteret af hr. Albrechtsen på den ene side og hr. Henning Rasmussen på den anden side, vil være borte på en sådan måde, at der bliver en bred forståelse omkring disse ting og dermed et godt grundlag for den måde, det civile forsvar fortsat skal udbygges på.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil godt erindre om, hvad jeg sagde i min indledning. Vi har på en række punkter

stemt for, at nogle statslige godkendelsesbeføjelser forsvandt eller blev reduceret. Men her er der tale om en bestemmelse, der er sat ind med et helt bestemt sigte i 1982, altså for 4 år siden.

Her er tale om et område, hvor det er almindeligt erkendt, at det er nødvendigt, at der sker noget mere, og derfor er denne sag en undtagelse. Det er den også af den grund, at vi har en aftale om at fremme civilforsvaret. Også af den grund er det en undtagelse; det er et forsømt område, der skal rettes op. Det kan man ikke sige om de andre områder, hvor der er fjernet statslige godkendelsesbeføjelser.

Og det siger jeg bl.a. for at få sagt til hr. Niels Anker Kofoed, at dette her ikke har noget som helst at gøre med en partipolitisk holdning. Det har noget at gøre med en dyb interesse i at sikre, at vores civilforsvar kommer til at fungere bedre, end det gør i øjeblikket.

Jeg citerede også i mit første indlæg de bemærkninger til lovforslaget fra ministerens side, som gør os betænkelige, og jeg vil gerne sige til fru Lizzie Lichtenberg, at der står jo ikke, at der her alene er tale om en forenkling. Havde det bare været det, så kunne vi have talt om det. Men der står, at det er en betydelig indskrænkning i ministerens mulighed for at gribe ind, en betydelig indskrænkning i forhold til det, som Folketinget var enigt om for 4 år siden var nødvendigt. Der kan kun gribes ind, hvor der er helt særlige beredskabsmæssige grunde til det. Det bliver så yderligere understreget, i hvor høj grad ministeren kun undtagelsesvis har mulighed for at gribe ind. Det er det, der gør os betænkelige, dybt betænkelige.

Til sidst vil jeg gerne sige til ministeren, at det måske havde været hensigtsmæssigt, om det opklaringsarbejde, ministeren lover os under udvalgsarbejdet, var sket forinden imellem de seks partier, som har indgået civilforsvarsaftalen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.